

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318010182
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6318010182.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Jána Bobora v trestnej veci obžalovaného I. P., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm.b/ Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 4. októbra 2018, o odvolaní okresného prokurátora a poškodenej V.H. proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4T/54/2018 zo dňa 23.07.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. odvolanie poškodenej V. S. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4T/54/2018 zo dňa 23.07.2018 bol obžalovaný I. P. uznaný vinným v bode 1./ napadnutého rozsudku zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm.b/ Tr.zák., v bode 2/ napadnutého rozsudku z prečinu ohrozovania mravnosti podľa § 372 ods. 1 písm. b/ Tr.zák. a v bode 3/ napadnutého rozsudku z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ od presne nezisteného dňa letného mesiaca roku 2017 až do 28.01.2018 v presne nezistených časoch, na rôznych miestach v prírode v Brezne, časť Bujakovo a časť Rohozná a v byte v N., na G. ulici č. XXXX/X najmenej 10-krát sexuálne zneužil maloletého Š. Š., nar. XX.XX.XXXX tak, že tohto chytal za pohlavný úd a masturboval mu ho rukou, tiež si dával pohlavný úd maloletého do svojich úst, následne povedal maloletému Š. Š., aby ho tiež chytil za pohlavný úd, masturboval mu ho a dal si ho do úst, čo maloletý aj urobil, tiež si chytil svoj pohlavný úd a vkladal ho do úst maloletému Š.Š., hoci vedel, že Š. Š. nedovršil 15. rok svojho veku,

2/ dňa 28.01.2018 v presne nezistenom čase v byte v N., ul. G. č. XXXX/X sprístupnil pornografiu maloletému Š. Š., nar. XX.XX.XXXX tým, že mu ju púšťal a umožnil jej sledovanie na televíznom prijímači, napriek tomu, že vedel, že ide o dieťa, ktoré nedovršilo vek 18 rokov,

3/ od presne nezisteného dňa roku 2011 do 29.01.2018 v mieste svojho trvalého bydliska v N., ul. G. č. XXXX/X, v byte na piatom poschodí neoprávnenne prechovával ručne šúľanú cigaretu, ktorú podľa § 89 ods. 1 Tr. por. dobrovoľne vydal počas vykonanej obhliadky miesta činu a následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že rastlinný materiál cigarety o hmotnosti 0,63 g obsahuje zmes rastlinného materiálu rodu Cannabis / konope / obsahujúci 10 mg čistého THC, ktoré zodpovedá jednej bežnej dávke, pričom rastlina radu Cannabis je zaradená do I. skupiny omamných a psychotropných látok v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za toto konanie prvostupňový súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne súd obžalovanému uložil ochranné psychiatrické sexuologické liečenie ambulantnou formou.

V neposlednej rade podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd odkázal poškodenú V. S., nar. XX.XX.XXXX v N. N., trvale bytom A., C. XX/XX, prechodne bytom N., S. X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor a to proti výroku o treste. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že okresný prokurátor je toho názoru, že obžalovanému bol uložený trest za použitia ust. § 39 Tr.zák. mierny vzhľadom na povahu skutkov a dobu, po ktorú sa skutkov dopúšťal. Obžalovanému mal byť uložený úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 201 ods. 2 Tr.zák. vo výmere najmenej 7 rokov. Zákonodárca stanovil pre tento zločin rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere od 7 do 12 rokov. Je pravdou, že obžalovaný I. P. sa na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal, počas celého prípravného konania spáchanie skutku, ktoré sa mu kladie za vinu, popieral. Svoje konanie oľutoval, v dôsledku čoho u neho prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi okolnosťami, čo však môže mať vplyv v zmysle § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr.zák. na zníženie hornej hranice trestnej sadzby, ktorá sa v tomto prípade pohybovala od 7 rokov do 10 rokov a 4 mesiacov. Z uvedeného dôvodu prokurátor navrhol zrušiť v napadnutom rozsudku výrok o treste a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V prípade, ak by odvolací súd rozhodol sám, navrhol, aby obžalovanému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie poškodená V. S., ktorá ako matka maloletého S. S. konštatovala, že uložený trest obžalovanému bol mierny, jej syn má následky a bude mať doživotnú traumu. Preto požiadala okresný súd, aby obžalovanému bol uložený trest, ktorý si zaslúži.

K odvolaniu prokurátora doručil svoje písomné vyjadrenie aj obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne, ktorá uviedla, že prokurátor nijakým spôsobom nespochybnil a nevyvrátil argumentáciu prvostupňového súdu, ktorou súd odôvodnil, prečo v prípade obžalovaného považoval použitie príslušnej trestnej sadzby v rozmedzí od 7 do 12 rokov za neprimerane prísny, v dôsledku čoho pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu. V tejto súvislosti obhajkyňa poukázala na tú skutočnosť, že k spáchanej trestnej činnosti sa obžalovaný priznal, jej spáchanie oľutoval. Až do spáchania skutkov uvedených vo výrokovej časti rozsudku viedol riadny život, bol dlhodobo zamestnaný, pričom zo strany zamestnávateľa bol hodnotený vysoko pozitívne ako nekonfliktný typ, vždy ochotný pomôcť aj svojim kolegom na pracovisku. Rovnako pozitívne bol hodnotený zo strany ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica. Prognózu obžalovaného pokiaľ ide o nápravu preto je nutné hodnotiť ako priaznivú, pretože v prospech obžalovaného vyznievajú všetky zadovážené hodnotenia jeho osoby. Ďalej obhajoba konštatovala, že v konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné usúdiť, že obžalovaný predstavuje hrozbu pre spoločnosť, resp. že by na zabezpečenie jeho nápravy bolo nevyhnutné uložiť mu trest vo výške navrhovanej prokurátorom, t.j. najmenej 7 rokov nepodmienečne. Naopak prvostupňový súd správne a výstižne poukázal na dôvody, vzhľadom na ktoré je v prípade obžalovaného namieste aplikácia ust. § 39 ods. 1 Tr.zák.

Obžalovaný si je vedomý toho, že spáchaním skutkov sa dopustil porušenia zákonom chránených spoločenských záujmov. Má však za to, že spáchanie predmetných trestných činov bolo do značnej miery spôsobené aj v dôsledku znalcom zistenej poruchy jeho sexuálnej orientácie, pričom jeho náprava bude dosiahnutá uloženou ochrannou psychiatrickou a sexuologickou liečbou ambulantnou formou. Absolvovaním nariadenej liečby tak bude možné eliminovať riziko, že by obžalovaný pre spoločnosť v budúcnosti predstavoval akúkoľvek hrozbu a že by sa opakovane mohol dopustiť akejkoľvek trestnej činnosti. Ďalej obhajoba konštatovala, že prokurátor poukazoval na dobu, počas ktorej sa mal obžalovaný dopúšťať skutkov, tak táto podľa obhajoby nebola jednoznačne ustálená, avšak v žiadnom prípade sa nejednalo o také dlhé časové obdobie, ktoré by bolo potrebné v súvislosti s ukladaním trestu osobitne zohľadniť. Jednalo sa totiž skôr o trestnú činnosť epizodického charakteru, ktorú bližšie neplánoval a teda sa nejednalo o systematické či organizované páchanie trestnej činnosti, ale naopak,

skôr o menej závažný spôsob spáchania trestnej činnosti v porovnaní so spôsobmi použitými inými páchatelmi pri obdobných trestných činoch.

V prospech obžalovaného tak vyznieva aj hodnotenie spôsobu spáchania žalovaných trestných činov, ich následok, ako aj priaznivá prognóza nápravy jeho osoby. Z hľadiska jeho nápravy obhajoba považuje trest vo výmere 5 rokov za dostatočný a zo strany prokurátora neboli uvedené žiadne argumenty, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že uloženie trestu vo výmere najmenej 7 rokov by prispelo k efektívnejšiemu naplneniu účelu trestu.

Súdom uložený trest považuje obhajoba za trest tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie za primeraný. V tejto súvislosti obhajoba vysvetlila princíp primeranosti uloženého trestu, pričom uloženie prokurátorom navrhovaného trestu potom nezodpovedá ústavnému princípu rovnosti pri obmedzovaní základných práv a slobôd pre všetky prípady spĺňajúce tie isté podmienky a nezodpovedá ani princípu primeranosti ukladaného trestu, povahe, následku a okolnostiam spáchaného trestného činu. Naopak, aj teória práva, na ktorú poukazuje aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach, považuje optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny a ani príliš prísny trest nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco. Preto obhajoba navrhla odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí sa v plnom rozsahu pridŕžoval písomného odôvodnenia odvolania okresného prokurátora a konštatoval, že u obžalovaného neexistuje dôvod na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Tr.zák. Z toho dôvodu navrhol zrušiť v napadnutom rozsudku výrok o treste a uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V tejto súvislosti poukázal na to, že pracovné hodnotenie, ktoré je pozitívne, nie je tým dôvodom na aplikáciu ust. § 39 Tr.zák.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa tak isto pridŕžoval písomných dôvodov ich vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom konštatoval, že použitie trestnej sadzby navrhovanej okresným prokurátorom bez aplikácie ust. § 39 Tr.zák. by bolo pre obžalovaného prísny trestom, keďže obžalovaný má veľmi dobré hodnotenie osoby a vzhľadom na doterajší život, prvostupňový súd správne vyhodnotil tieto skutočnosti, ktoré ho potom viedli k uloženiu primeraného trestu. Z toho dôvodu obhajoba navrhla, aby odvolací súd zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa stotožnil s rozsudkom okresného súdu a v ostatnom sa pridŕžoval návrhov svojho obhajcu.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste v napadnutom rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na vyhlásenie obžalovaného urobené v zmysle § 257 ods. 5 Tr.por., ktoré súd prijal a v zmysle § 257 ods. 7 Tr.por. preto vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd v napadnutom rozsudku preskúmal výrok o treste a zistil, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému za jeho konanie uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne obžalovanému uložil ochranné psychiatrické sexuologické liečenie ambulantnou formou. Súd pri ukladaní trestu obžalovanému aj podľa odvolacieho súdu prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona prihliadnuť mal. Na rozdiel od prokurátora sa krajský súd stotožnil s hodnotením osoby obžalovaného okresným súdom, ako aj hodnotením okolností, za ktorých súd obžalovanému trest ukladal.

V tomto smere svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, pretože bol správne konštatovaný záver prvostupňovým súdom, že vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na pomery páchatel'a by použitie sadzby ustanovenej Tr.zákomom v tomto prípade bolo pre obžalovaného neprimerane prísny. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje u obžalovaného aj trest kratšieho trvania a to vo výmere 5 rokov nepodmienečne. Pre dosiahnutie účelu trestu z pohľadu individuálnej prevencie okresný súd uložil obžalovanému tiež ochranné psychiatrické

liečenie ambulantnou formou. Z uvedeného dôvodu odvolací súd prihliadol na argumentáciu obhajoby obžalovaného a preto sa s odvolacími námietkami prokurátora nestotožnil.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie poškodenej V. S. odvolací súd musel zamietnuť, pretože poškodená sa na hlavnom pojednávaní vzdala práva na podanie odvolania. Pre úplnosť je potrebné dodať, že v tomto prípade poškodená strana môže podať odvolanie len proti rozsudku prvostupňového súdu pokiaľ ide o výrok o náhrade škody a nie proti výrokom o vine a treste.

Za takýchto okolností, keď krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.